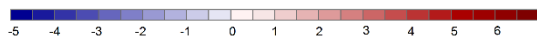
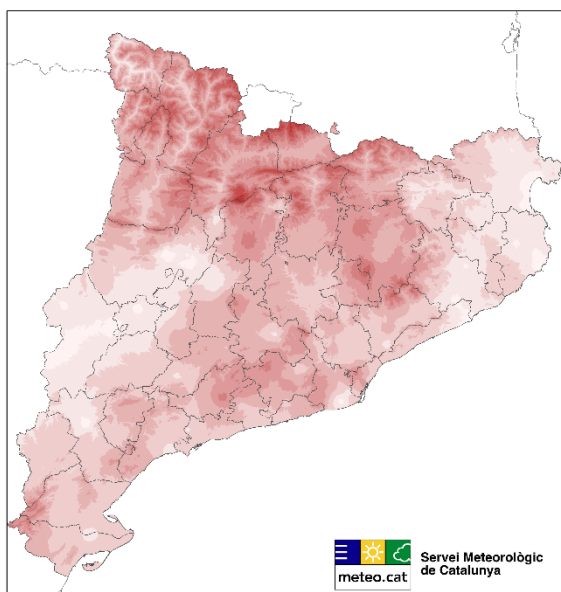

Hivern molt sec i càlid a Catalunya

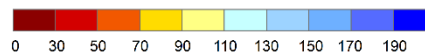
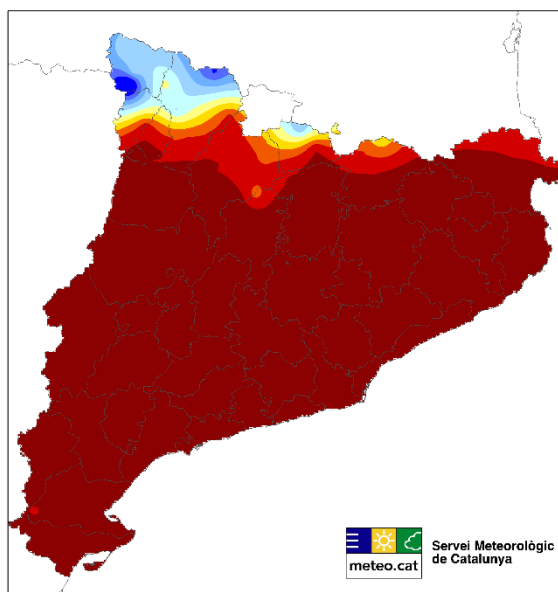
- L'hivern de 2021-2022 ha resultat càlid a la major part de Catalunya, especialment a parts elevades del territori, mentre que es pot qualificar de normal a punts de Ponent i de la Costa Brava
- Ha estat l'hivern més sec de les darreres dècades a punts de la meitat est del país i dels més secs a la resta, excepte al Pirineu. El dèficit pluviomètric s'ha perllongat durant els tres mesos de l'hivern climàtic

Mapes de l'hivern 2021-2022 de diferència de la temperatura mitjana i del percentatge de precipitació acumulada respecte de la mitjana climàtica

DIFERÈNCIA (°C) ENTRE LA TEMP. MITJANA I LA CLIMÀTICA
HIVERN 2021-2022

% PRECIPITACIÓ ACUMULADA RESPECTE DE LA MITJANA CLIMÀTICA
HIVERN 2021-2022

Inversió tèrmica durant els tres mesos

El tret més característic d'aquest hivern ha estat la situació anticiclònica predominant, amb inversió tèrmica i temperatura clarament superior als valors mitjans climàtics (figura 1). En conjunt, l'anomalia més notable s'ha produït al febrer (figura 2), quan no només els sectors elevats han enregistrat temperatura per sobre de la mitjana, sinó que també les fondalades han presentat una temperatura relativament elevada. En contrast, al gener, sectors de Ponent, del prelitoral i alguns trams del litoral, van tenir el mes més fred des del desembre de 2005.

Així, les àrees on l'hivern ha estat més càlid respecte de la mitjana són el Pirineu, Prepirineu i serralada prelitoral, on s'han assolit valors d'anomalia superiors a +3 °C, i fins i tot superiors a +3,5 °C a punts de l'Alt Urgell i de la Cerdanya. A l'altre extrem, se situen amplis sectors del litoral Nord i de Ponent, on l'anomalia ha quedat entre 0 °C i +0,5 °C.

Un dels hiverns més càlids

Les sèries més antigues mostren com aquest hivern ha tingut un valor de temperatura mitjana de les més elevades des que hi ha registres. A l'Observatori Fabra (Barcelonès), amb dades des de 1914, aquest hivern ha estat el 3r més càlid de la sèrie, amb 11 °C de temperatura mitjana (+2,6 °C respecte de la mitjana 1961-1990). El més càlid continua sent l'hivern 2015-2016 (anomalia de +3,2 °C), seguit de 2019-2020 (+2,9 °C).

A més, a Moià (Moianès) i el Turó de l'Home (Vallès Oriental), amb dades des de 1950, aquest hivern ha estat el 2n més càlid de les respectives sèries.

Episodis de temperatura elevada

A finals de desembre es va produir una [arribada d'aire tropical procedent del nord d'Àfrica](#). Com a conseqüència, entre els dies 27 i 31 es van registrar rècords de temperatura màxima a 40 de les 153 estacions de la Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques (XEMA) amb més de 10 anys de dades, mentre que 23 de les 153 van superar la seva temperatura mínima diària més alta de desembre. Algunes d'aquestes estacions es localitzen al litoral i prelitoral, però sobretot a cotes mitjanes i altes del Pirineu i Prepirineu, conseqüència de la inversió tèrmica.

D'altra banda, el dia 18 de febrer una massa càlida per l'època de l'any va afectar Catalunya, amb màximes per sobre dels 20 °C a bona part del país i dels 25 °C entre el Gironès i la Selva, amb 27,3 °C a Anglès. 25 estacions de la XEMA amb més de 10 anys de dades van superar la temperatura màxima absoluta per a un mes de febrer. Aquestes estacions se situen fonamentalment al llarg de la depressió Central i del prelitoral.

Servei Meteorològic de Catalunya

Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

premsa.meteocat@gencat.cat

<https://www.meteo.cat>

Tel. 93 567 60 90

■ Comunicat de premsa ■

Figura 1: Mapes de temperatura mitjana de l'hivern 2021-2022 i de diferència d'aquesta respecte de la mitjana climàtica.

Mapes elaborats amb dades de les estacions integrades a la Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques (XEMA), gestionada per l'SMC. No inclouen els valors de temperatura d'una estació concreta si no es disposa del 80% de totes les dades d'aquesta estació.

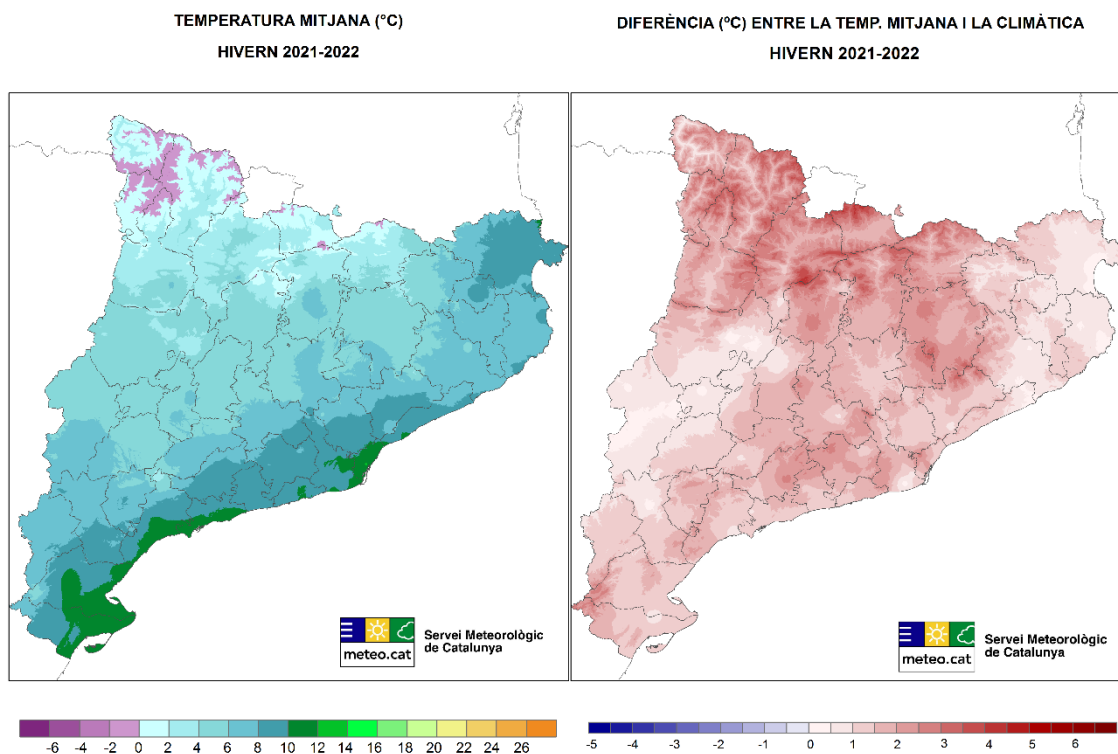
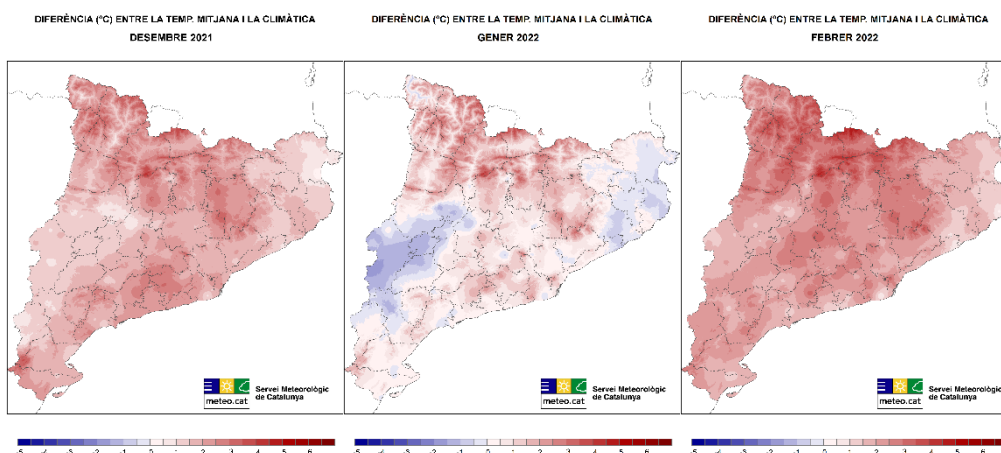

Figura 2: Mapes de l'anomalia de temperatura mitjana dels mesos de l'hivern 2022 (desembre, gener i febrer) respecte de la mitjana climàtica 1961-1990

Servei Meteorològic de Catalunya
Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural
premsa.meteocat@gencat.cat
<https://www.meteo.cat>
Tel. 93 567 60 90

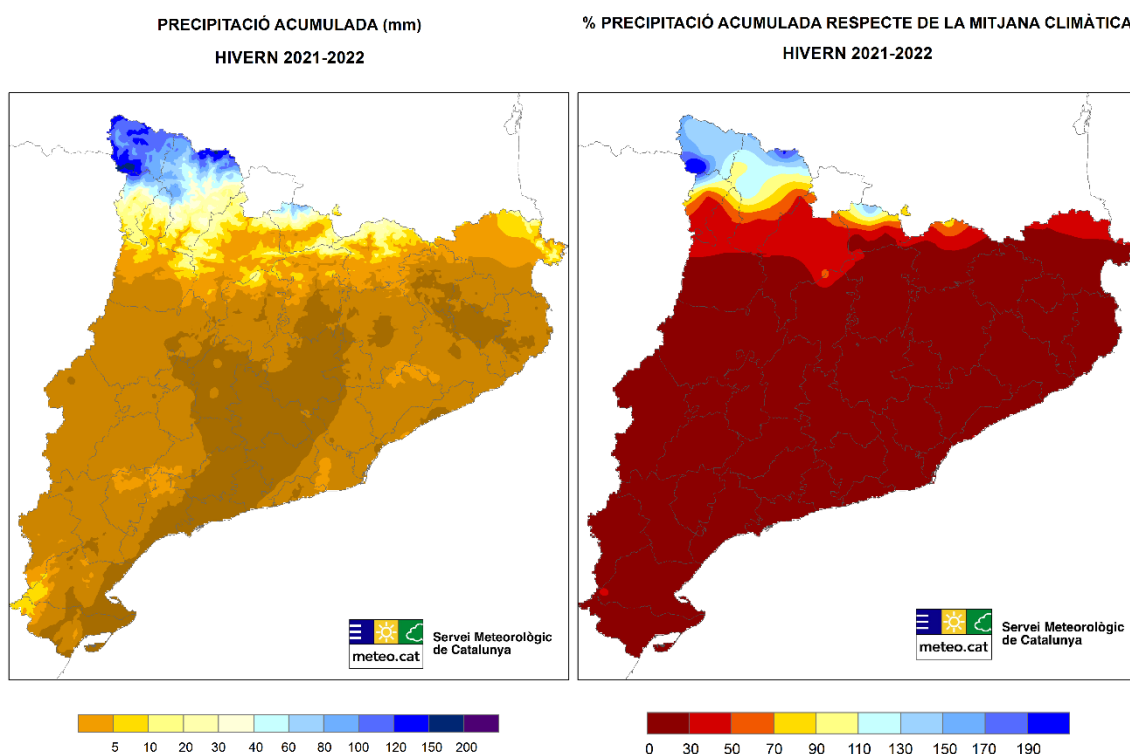
Ratxa seca durant tot l'hivern

La persistència anticiclònica ha provocat un dèficit pluviomètric molt acusat, a excepció del Pirineu, on l'hivern es pot qualificar fins i tot de plujós.

Els tres mesos de l'hivern climàtic han recollit valors de precipitació extremadament minsos, amb àmplies àrees per sota dels 10 mm estacionals acumulats (figura 3). Així, a més d'un 80% de la superfície del territori, l'hivern d'enguany es pot qualificar de molt sec (precipitació inferior al 30% respecte de la mitjana climàtica del període 1961-1990).

Figura 3: Mapes de precipitació acumulada durant l'hivern 2021-2022 i de percentatge d'aquesta respecte de la mitjana climàtica.

Mapes elaborats amb dades de les estacions integrades a la XEMA (Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques) i a la XOM (Xarxa d'Observadors Meteorològics) gestionades pel Servei Meteorològic de Catalunya (SMC). No inclouen els valors de precipitació d'una estació concreta si no es disposa de les dades d'un episodi significatiu d'aquesta estació.

L'hivern més sec de les darreres dècades a punts de l'est

A Girona (Gironès) i Vic (Osona), aquest ha estat l'hivern més sec com a mínim des de 1950, inici de les respectives sèries. A Moià (Moianès), Tivissa (Ribera d'Ebre), el Turó de l'Home (Vallès Oriental) i Vilafranca del Penedès (Alt Penedès), amb el mateix període disponible, ha estat el 2n més eixut.

A l'Observatori Fabra, amb dades des de 1914, aquest ha estat el 2n hivern més sec de tota la sèrie, amb 18,0 mm recollits. El més sec continua sent l'hivern de 1937-1938, amb 16,5 mm.

A més, a nombroses estacions de la XEMA del litoral i prelitoral amb més de 20 anys de dades ha estat l'hivern més sec, mentre que a estacions de l'interior ha estat el 2n o 3r, darrere dels hiverns de 1999-2000 i/o 2011-2012.

Importants episodis de neu al Pirineu

Malgrat la manca de pluja a la major part del territori, el Pirineu sí que ha tingut alguns episodis de precipitació, de manera que ha resultat un hivern plujós. A cims del Pirineu occidental s'han superat els 450 o 500 mm durant aquest hivern.

Del 4 al 6 de desembre, el vent del nord-oest, en alguns moments més aponentat i en d'altres més del nord, va incidir sobre el Pirineu i va deixar-hi núvols i nevades. Es va acumular més de mig metre de neu a sectors de l'Aran i nord del Pallars Sobirà.

Entre el 8 i l'11 de desembre, es va produir pluja i una nevada copiosa al Pirineu pel pas d'un front càlid, que entre els dies 9 i 10 va provocar acumulacions superiors als 100 mm en 24 hores a diversos observatoris dels Pirineus Atlàntics. Es va acumular fins a més d'un metre de neu a cotes altes: 153 cm de neu nova a Bonaigua (2.266 m, Pallars Sobirà), 95 cm a Certascan (2400 m, Pallars Sobirà) i 83 cm a Lac Redon (2.247 m, Val d'Aran). Com a resultat, es van enregistrar rècords de gruix de neu acumulada per a un mes de desembre.

Del 8 al 10 de gener, al sector més occidental de la serralada es van acumular 84 cm al Lac Redon (2.247 m, la Val d'Aran), 70 cm a Certascan (2.400 m, Pallars Sobirà) i 67 cm a Bonaigua (2.266 m, Pallars Sobirà). En un primer moment va nevar a les valls, sobretot a l'Aran, amb 12 cm a Vielha (980 m) i 30 cm a Begergue (1.417 m) i posteriorment, la cota de neu es va enfil·lar fins més enllà dels 2.000 m.

Servei Meteorològic de Catalunya

Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

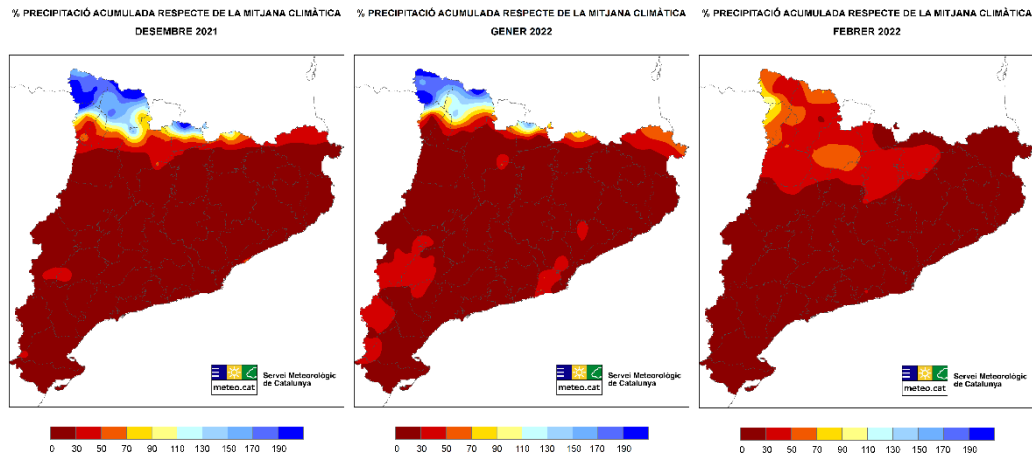
premsa.meteocat@gencat.cat

<https://www.meteo.cat>

Tel. 93 567 60 90

■ Comunicat de premsa ■

Figura 4: Mapes del percentatge de precipitació respecte de la mitjana climàtica 1961-1990 dels mesos de l'hivern 2021-2022 (desembre, gener i febrer)

Irradiació solar superior a la mitjana

La irradiació solar global ha estat apreciablement superior a la mitjana dels darrers 10 anys (figura 5), especialment a la depressió Central, però també a àrees del litoral i prelitoral Nord i l'Aran. Tot i la inversió tèrmica, l'absència de boira a partir del gener als indrets on aquesta és típica ha donat com a resultat una anomalia positiva d'irradiació.

A l'Observatori Fabra ha estat el 3r hivern més assolellat, amb 645,9 hores d'insolació.

Figura 5: Mapa d'anomalia d'irradiació solar global de l'hivern 2021-2022 respecte de la mitjana dels últims 10 anys

Mapes d'anomalia d'irradiació global elaborats amb les dades de les estacions integrades a la XEMA. Les mitjanes contra les quals es comparen les dades s'han elaborat a partir de les dades de les estacions de la XEMA dels últims 10 anys (2012-2021).

ANOMALIA DE LA IRRADIACIÓ SOLAR GLOBAL (%)
HIVERN 2021-2022

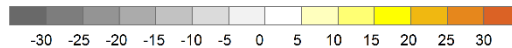
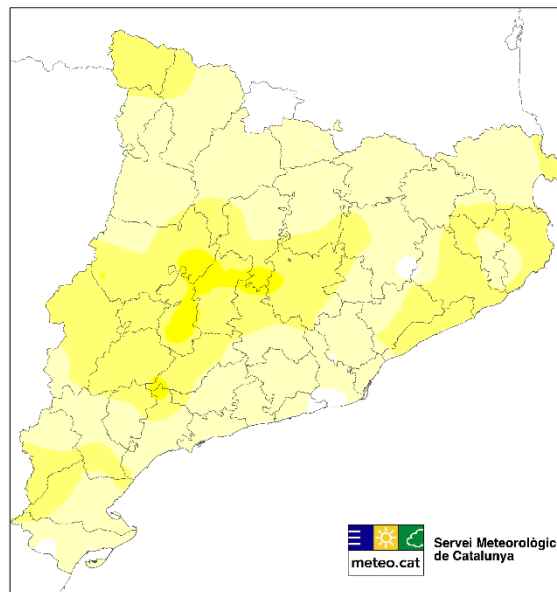
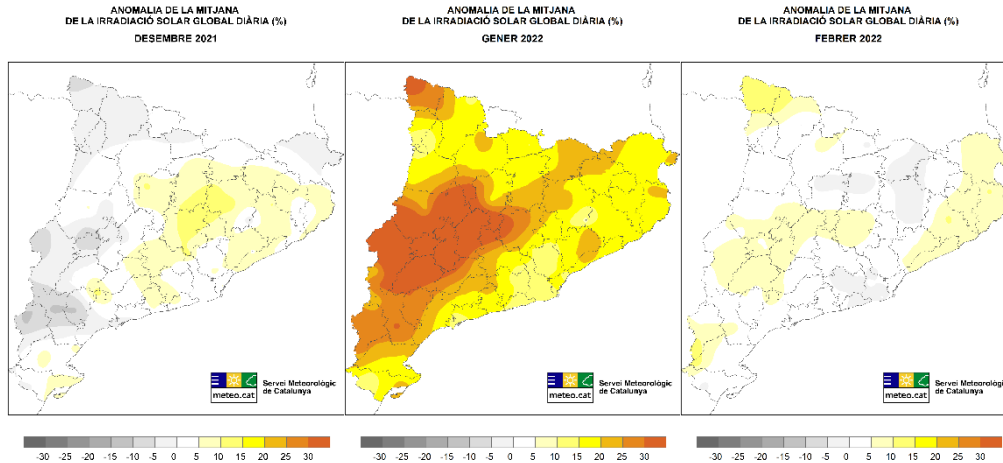

Figura 6: Mapes d'anomalia d'irradiació solar global dels mesos de l'hivern 2022 (desembre, gener i febrer) respecte de la mitjana dels últims 10 anys

Aquesta informació s'ampliarà a través de la publicació del butlletí estacional definitiu a partir del mes d'abril. Totes aquestes informacions es publicaran a www.meteo.cat.

3 de març de 2022